

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De fout van de bedelingenleer

In een vroeger leven onderwees ik de bedelingenleer. Het bepaalde mijn Bijbelse perspectief, en in het bijzonder mijn perspectief op eindtijd studies, totdat ik op zekere dag sommige van de Bijbelse spanningsvelden niet langer kon tolereren waardoor ik ze aan de kaak begon te stellen. Ik vertrouwde ten aanzien van dit onderwerp zodanig op voorgangers en theologen dat ik me realiseerde dat ik er eigenlijk niets van af wist, en besloot me in het onderwerp te verdiepen. Ik realiseerde me dat alle kennis die ik had van de bedelingenleer had verkregen door het lezen van boeken en doctrines en niet door het Woord van God te bestuderen. Op dat moment besepte ik dat het gewoon onlogisch was om de kerk van Israël of Israëel van de kerk te scheiden. Het was door deze studie dat ik begon te beseffen dat het gehele woord van God nog steeds waarheid is en geldig voor een ieder die het geloof in het Woord van God verkondigt, en dus in het verlengde daarvan, het geloof in Jezus Christus heeft, of in het Hebreeuws, Jesjoea Ha'Masjiach. Door deze studie kwam ik tot het besef dat wij, als Zijn volk, het volledige Woord van God in praktijk moeten brengen, en niet slechts een deel daarvan. Daardoor zou ik tot de volheid van de vrijheid en zegeningen komen, die ik in het traditionele, hedendaagse Christendom, had gemist. Op dat moment veranderde mijn leven, het leven van mijn familie, en werd 119 Ministries geboren.

Zoals met al ons onderwijs, hebben we niet de illusie dat wij alles weten wat er te weten valt. We vragen u alleen dat u hetgeen wij onderwijzen uit het woord van God toetst om te zien of de dingen die wij zeggen waar zijn.

Deze studie zal aantonen dat;

- 1) Er maar één lichaam van de Messias is en niet twee lichamen.*
- 2) De gangbare bedelingenleer in strijd is met het Woord van God.*
- 3) Israël staat niet los van de kerk, en de kerk heeft Israël niet vervangen.*

We willen hier niet een complete opsomming maken van al de fouten van de bedelingenleer. Met deze studie willen we de Schriftuurlijke inconsistenties die voortkomen uit dit onjuiste theologische kader aan het licht brengen. We doen dit door de pijlers waarop de bedelingenleer rust, open te leggen. Daarbij gebruiken we de scherpste van de Waarheid van Gods Woord.

Wat is de bedelingenleer?

Bedelingenleer: *Israël en de “kerk” zijn afzonderlijke eenheden.*

De bedelingenleer is een theologisch systeem dat leert dat de Bijbelse geschiedenis het best kan worden begrepen in het licht van een aantal opeenvolgende manieren hoe God omgaat met de mensheid, zogenaamde ‘bedelingen’. Er wordt geleerd dat er in Gods plan fundamenteel onderscheid wordt gemaakt tussen de natie Israël en de Nieuwtestamentische kerk, en het legt de nadruk op eindtijd profetieën en een opname van de gemeente voor de grote verdrukking die vooraf gaat aan de tweede komst van Christus. De oorsprong hiervoor wordt gezien in de beweging van de Plymouth Broeders uit het Verenigd Koninkrijk en de leer van John Nelson Darby.” (www.theopedia.com)

De Bedelingen

Volgens deze doctrine zijn er 7 bedelingen (periodes).

- 1) Onschuld (of vrijheid), Gen 2:8-17, 25), voor de zondeval
- 2) Geweten, Gen 3:10-18, Rom 2:11-15), van Adam tot Noach.
- 3) Regering, Gen 9:6, Rom 13:1), van Noach tot Abraham
- 4) Bestuur (of belofte) van de Aartsvaders, Gen 12:1-3, 22:17-18 Gal 3:15-19), van Abraham tot Mozes
- 5) De Wet van Mozes, Ex 20:1-26 Gal 3:19), van Mozes tot Christus
- 6) Genade, (Rom 5:20-21, Ef. 3:1-9), de huidige periode waarin de kerk zich bevindt
- 7) Een letterlijk 1000 jarig Millennium Koninkrijk dat nog komen moet, maar aanstaande is, (Jes 9:6-7, 11:1-9, Opb 20:1-6).

In elk van deze bedelingen zou God op een andere manier omgaan met de mensheid, waarbij de nadruk ligt op de manier waarop Hij de mens test.

Door Scofield:

“Deze perioden worden in de Schrift gemarkeerd door een verandering in hoe God met de mensheid omgaat, ten aanzien van twee kwesties: zonde en de verantwoordelijkheid van de mens,”

“Elk van de bedelingen wordt gezien als een nieuwe toets van de natuurlijke mens, en elke bedeling eindigt in een oordeel –waardoor het falen van de mens in elke bedeling wordt benadrukt.” (www.theopedia.com)

De dogma's van de bedelingenleer

In aanvulling op deze bedelingen, kan de echte theologische betekenis worden gezien in vier grondbeginselen, die ten grondslag liggen aan de klassieke bedelingenleer. De Bedelingenleer houdt vast aan:

1. Een fundamenteel verschil tussen Israël en de kerk, - Er zijn twee volken van God met twee verschillende bestemmingen, het aardse Israël en de geestelijke kerk.
2. Er is een fundamenteel verschil tussen Wet en Genade. Het zijn twee op zichzelf staande zaken die onverenigbaar zijn.
3. Het idee dat de N.T. Kerk is toegevoegd aan Gods plan, en niet was voorzien in het O.T.
4. Er is een verschil tussen de Opname en de Wederkomst van Christus - De opname van de kerk bij de komst van Christus 'in de lucht' (1 Tes 4:17) gaat vooraf aan de 'officiële' tweede komst (naar de aarde) die na 7 jaren verdrukking plaatsvindt. (www.theopedia.com)

Laten we dit toetsen aan de Bijbel. Zijn er twee lichamen? Israël en "de Kerk". We zijn allemaal één lichaam in Christus, Israël hoort daarbij.

1 Corintiërs 12:12-13

Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus. Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt.

Efeziërs 3:6

...namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn (samen met Israël) en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie,

Johannes 10:16

Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.

En dat Lichaam is de "Kerk"

Colossenzen 1:24

Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul ik in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam dat is de gemeente.

Efeziërs 5:23

Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

De Kerk is het Lichaam. Jesjoea is het Hoofd van het Lichaam, en Jesjoea is de Verlosser van het Lichaam. Daarom is een ieder die ooit gered is, of gered zal worden, deel van het Lichaam, en daarom

ook deel van de "Kerk". Want Christus is de enige weg naar redding en eeuwigheid. Dat geldt voor Adam en Eva, maar ook voor Abraham, Mozes, Paulus, Johannes, Petrus, u of mij, we noemen Christus allemaal als onze Verlosser, gezonden door de Vader, en daarom zijn we allemaal deel van dat ene lichaam in Christus, de "Kerk".

Iedereen die is gered door Christus, is deel van het Lichaam.

Colossenzen 1:18

En Hij is het Hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn.

Efeziërs 3:6

Dit geheimenis is dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van de belofte in Christus, door het Evangelie,

De "Kerk" van Jezus Christus (Jesjoea de Messias) is van alle eeuwen.

Efeziërs 3:21

Hem zij de heerlijkheid in de gemeente door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid.

We weten dat de apostelen Israël, in het Oude Testament, beschouwden als "de Kerk".

Veel aanhangers van de bedelingenleer beweerden: *"Israël is niet 'de Kerk' en 'de Kerk' is niet Israël."* Veel doctrine en theologie is gebaseerd op dit uitgangspunt. Als je de Schrift echter zelf onderzoekt, dan zal het je verbazen dat Israël in het Oude Testament herhaaldelijk de "Kerk" wordt genoemd. In Handelingen 7 wijst zelfs Stefanus ons op dit feit wanneer hij ten onrechte wordt beschuldigd te leren dat Jesjoea de Wet van Mozes heeft veranderd.

Handelingen 7:38

Hij is het, die in de woestijn tijdens de samenkomst (kerk KJV) van het volk bij de Engel was, Die tot hem sprak op de berg Sinaï, en bij onze vaders, en hij was het die de levende woorden ontving om die aan ons door te geven.

Stefanus verwijst duidelijk naar het Israël in de woestijn als "de Kerk" en hij zegt duidelijk dat de levende woorden op de berg Sinaï aan ons, de Kerk van het NT werden gegeven. "De Kerk" heeft al bestaan sinds Adam en Eva bijeenkwamen als gelovigen in Christus. De "Kerk" is duidelijk niet een "nieuwe ontwikkeling." Het woord betekent letterlijk een groep van "uitverkoren" of "ecclesia" of "kehille" in het Hebreeuws. Alle gelovigen worden uit de volkeren (heidenen) weggeroepen in Gods éne ware volk (Israël). Petrus zei het als volgt:

1 Petrus 2:9

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk (enkelvoud), een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Zie je dat er maar één heilige natie is, het staat er in enkelvoud, en wij worden vanuit de Heidenen, of 'de volken' geroepen, om bij dat **ENE** heilige volk te horen.

1 Petrus 2:10

U, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

Het was dan ook geen toeval dat Stefanus, een Joodse gelovige (van het huis Juda), die de Griekse gewoonten begreep, Israël de "kerk" (*ekklesia*) noemde, want zijn Griekse versie van de Bijbel (de Septuagint) gebruikt regelmatig *ekklesia* om naar Israël te verwijzen. In die tijd hechtten gelovigen veel belang aan de Septuagint, en in het Nieuwe Testament wordt deze vertaling dan ook veelvuldig geciteerd. Dus, de mensen uit de eerste eeuw waren goed op de hoogte van het Bijbelse concept dat Gods "ekklesia" (kerk/gemeente) in de tijd van het Oude Testament, de natie Israël was, net zoals de "ekklesia" (kerk/gemeente) in de geschriften van het Nieuwe Testament ook datzelfde Israël is.

Het theologische interpretatieve kader van de bedelingenleer zou pas honderden jaren later worden uitgevonden en onderwezen, ondanks dat het in strijd is met het onderwijs van de Bijbel. Het Griekse woord "*ekklesia*" (uitverkorenen) is het Hebreeuwse woord "kehille" dat ook "*uitverkoren samenkomst of vergadering*" betekent, en dat ook verbonden is met "*getuigen of getuigenis.*"

Elke keer als er in de Nederlandse versies van het Oude Testament "*samenkomst*" of "*vergadering*" staat, wordt in de Septuagint "*ekklesia*" gebruikt. Israël is de "*ekklesia*" of "*kehille*", (de Kerk).

Is dit wat Paulus onderwijst?

In Romeinen 11 leert Paulus dat de redding door geloof in genade ons in het Koninkrijk brengt:

1) Wij waren ooit deel van de "wilde olijfboom" (heidene/volken), en we zijn nu op de "edele olijfboom" geënt (Israël/Gods volk, het heilige volk). Paulus onderwijst niet dat er een "nieuwe" boom bestaat die "Kerk" wordt genoemd en die duidelijk van Israël wordt gescheiden. Paulus leert ons dat we op de reeds bestaande boom, die Israël heet, zijn geënt (zie Jeremia 11:16).

Als we eenmaal in het Koninkrijk zijn, worden we gevoed door Gods Woord:

2) De wortel (God) draagt ons en geeft ons voeding (dat betekent dat we Gods wegen/geboden krijgen, want God is het Woord). Dus, Gods volledige Woord (niet slechts een deel) moet worden gebruikt als instructie voor een rechtvaardige wandel (2 Timotheüs 3:16-17). Daaruit worden wij ondersteund en gevoed. Het is het fundament, de rots.

Daaruit kunnen we concluderen dat, terwijl dit proces van 'enten' doorgaat, geheel Israël (Huis van Israël en Huis van Juda) zal worden gered.

Laten we daarover lezen in Romeinen 11.

Romeinen 11:17-26

Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vetigheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover

de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees. Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden. En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten. Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom. Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: *De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.*

* *Notitie: Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie “[Geënt](#)”*

Het gaat erom dat de Heidenen geënt moeten worden op Israël -zoals Petrus eerder zei – het heilige volk.

Paulus onderwijst in Efeze 2 ook dat wij (de “Kerk”) nu Israël zijn.

- 1) Wij waren eens heidenen
- 2) Wij zijn nu burgers van het gemenebest van Israël door het geloof in Christus.
- 3) Als iemand bij de verbonden (meervoud) hoort, dan hoort hij bij Israël

Efeziërs 2:11-13

Bedenk daarom, dat u, die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurd, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël, en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte, u had geen hoop en was zonder God in de wereld. Maar nu, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

**Notitie: We waren eerst heidenen, zonder God, geen burgers van Israël, maar nu zijn we burgers van Israël en niet langer heidenen (uit de natiën)*

Hoe kunnen we niet bij Israël horen zijn als we nu burgers van Israël zijn? De bedelingenleer heeft enkele ernstige fouten geïntroduceerd. Paulus begreep dat allen in het geloof Israël zijn, omdat hij dat vanuit de Schrift leerde: Het Nieuwe Verbond is voor het Huis van Israël en het Huis van Juda, dat zijn de twee koninkrijken die samen het volk Israël vormen.

Jeremia 31:31-33

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE (JHWH). Voorzeker, dit is het verbond dat

[Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE \(JHWH\): Ik zal Mijn Wet \(Torah\) in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.](#)

(Zie ook Hebr 8:8-12)

**Notitie: Wil je meer weten over de Twee Huizen van Israël, bekijk dan onze studie "[Wat is het Evangelie?](#)".*

Het is dan ook duidelijk dat als iemand deel uitmaakt van het Nieuwe Verbond dat door Jesjoea is ingesteld, dat hij dan geënt is op het Huis van Juda of het Huis van Israël en daardoor deel is van Israël. Er wordt niet gezegd dat het Nieuwe Verbond met iemand anders zou worden gesloten. Of je wordt deel van die éne heilige natie, volgens Petrus, Israël, of je het geen deel aan het Nieuwe Verbond. Bovendien zei God dat Hij zijn Wet op de harten en in de gedachten van zijn volk zou schrijven (wat trouwens het tegenovergestelde is van het afschaffen ervan. Hij bevestigde het). Het is een beetje moeilijk om je vast te houden aan een theologisch interpretatief kader dat Israël van de kerk scheidt, terwijl de Schrift luid en duidelijk aangeeft dat we worden geënt op Israël en er eigenlijk burgers van worden gemaakt.

Tot zover dogma 1 van de bedelingleer, die we aan het begin van deze studie vermeldden, deze wordt absoluut vernietigd door de Waarheid van de Schrift, en toch wordt een dergelijke leer in alle ernst onderwezen op Bijbelscholen.

Zonder de fout van de bedelingleer is het realiseren dat we Israël zijn hetzelfde als het realiseren dat er veel geboden zijn die God heeft opgedragen en waaraan we niet gehoorzamen. Door velen wordt beweerd dat veel geboden alleen aan Israël werden gegeven, en niet aan "de Kerk", daarmee gaan ze volledig voorbij aan het feit dat Israël en "de Kerk" een en dezelfde zijn. De bedelingleer is niet voor niets zo populair. Het is nooit populair geweest om gehoorzaam te zijn aan God. Het is veel gemakkelijker om ons alleen maar te richten op Gods liefde voor ons (Zijn genade) dan Hem ook lief te hebben (wat het naleven van zijn geboden inhoudt - (1 Johannes 5:2-3)). Dat is de definitie van een poging tot een eenzijdige relatie.

Het Huis van Israël brak en negeerde voortdurend het verbond dat God met hen had gesloten, en werd als gevolg daarvan gescheiden (Jeremia 3:8). Het is Gods doel om het huis van Israël terug te brengen naar het huis van Juda, zodat geheel Israël zal worden gered. Zoals in Hebr 8:8 staat vond God een fout bij HEN (het Huis van Israël) niet in Gods Wet, en in het Nieuwe Verbond wordt de oplossing (Jeremia 31:30-31) daarvoor gegeven doordat Gods Wet op onze harten en in ons verstand wordt geschreven, niet dat die wordt afgeschaft. Het voor de hand liggende doel van Gods oplossing is dat we nu Gods Wet naleven in plaats van die voortdurend te negeren te overtreden.

Nieuw Verbond, zelfde Wet.

Nergens in de Schrift lezen we dat Gods oplossing voor het samenbrengen van het Huis van Israël met het Huis van Juda, ook de afschaffing van de geboden van God inhoudt. Bedenk eens hoe onnozel dat eigenlijk klinkt. Moeten we suggereren dat de oplossing voor het feit dat God van het Huis van Israël scheidde, vanwege het voortdurend breken van de Sjabbat en zijn feestdagen, nu het afschaffen van die Sjabbat en feestdagen zou zijn? Stel dat we op een dergelijke manier met de opvoeding van onze

kinderen zouden omgaan: "omdat je weigert te luisteren en te gehoorzamen aan wat ik zeg, hoef je het in het vervolg niet meer te doen."

Dat is toch absurd? Hoe kunnen we dan beweren dat de Vader op zo'n manier met ons omgaat? Vanwege de genade van Gods liefde (het werk van Christus aan het kruis) zouden we nu juist oprecht geïnteresseerd moeten zijn om God lief te hebben in ons geloof (1 Johannes 4:19). We hebben God lief doordat we ons houden aan Zijn geboden die op onze harten en in ons verstand zijn geschreven (Johannes 14:15; 14:21; 1 Johannes 5:2-3 2 Johannes 1:6).

Met ons geloof hebben we ook de Heilige Geest ontvangen die ons alle dingen aangaande het wandelen in Gods wegen zal leren. De Heilige Geest is er om ons te leiden zodat we niet verleid worden om af te dwalen van Gods wegen, zodat we voorkomen dat we beschaamd staan bij zijn tweede komst (Johannes 14:21-25; 1 Johannes 2:24-29).

Als dogma 2 correct is, dat Wet en Genade twee afzonderlijke ideeën zijn, waarom gaat het in het Nieuwe Verbond dan VOORTDUREND over het schrijven van Gods Wet op ons hart? Omdat het daar juist om gaat, om de Wet van God, dat we die kunnen doen en willen doen.

Waarom wordt ons in de Bijbel verteld dat we door het houden van Gods geboden laten zien dat we van God houden? Heeft u daar wel eens over nagedacht? Dat Gods Wet altijd al ging over het liefhebben van God en het liefhebben van je naaste. Als Gods Wet zo apart zou staan van de genade in het Nieuwe Testament, waarom wordt het belang van het houden van Gods Wet dan door bijna elke auteur van het Nieuwe Testament zo benadrukt, ook door Paulus (Bijvoorbeeld, Rom 3:31)? Zodra we deel zijn van Israël, vanwege ons geloof door genade, dan zijn we onder die éne Wet ofwel "de grondwet" van Israël.

God heeft slechts één Wet of instructie voor zijn volk, net als elke leider dat zou hebben, of ze er nu van nature bij horen of geënt zijn (zie Numeri 15:29). God heeft niet een Wet gemaakt voor een groep mensen, omdat die toevallig afstammelingen zijn van de stam Juda (Joden) of misschien van de stam Dan. En daarnaast ook nog één voor de vreemdeling of de buitenlander.

Leviticus 24:22

Voor u geldt één recht, zowel voor de vreemdeling als voor de ingezetene, want Ik ben de HEERE, uw God.

Het Hoofd geeft niet twee tegenstrijdige aanwijzingen aan hetzelfde lichaam. Zoals wij vroeger heidenen waren en nu deel zijn van dit éne Lichaam in het geloof, zo hebben we nu ook deel aan dezelfde instructies, die door God zijn bedoeld om ons te zegenen als we gehoorzaam zijn. Daarom, zelfs zonder Paulinische passages als Romeinen 2:28-29; 9:8 en Galaten 3:29, blijkt het ultra scherpe onderscheid tussen "Israël" en "de Kerk", zoals dat in de bedelingenleer wordt gemaakt, zowel ongewenst als on-Bijbels, en daarom komen er verdachte conclusies uit voort en een theologisch kader dat op dit verzonnen concept is gebouwd.

Maar waarom bestaat de bedelingenleer dan eigenlijk? Om eerlijk te zijn, klinkt de bedelingenleer erg overtuigend en aantrekkelijk. **De drie aantrekkelijke pijlers van de bedelingenleer zijn:**

1) Tweedeling tussen Kerk/ Israël

2) De Wet is niet voor vandaag

3) De opname voor de Grote Verdrukking

2 Timotheüs 4:3

Want er zal een tijd zijn dat zij de **gezonde leer niet zullen verdragen**, maar dat zij zullen *zoeken* wat het gehoor streelt, **en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten**.

Degenen die zwak zijn in het geloof hebben altijd al de geboden van God willen afschaffen (1), (2), en willen zo Gods oordeel voor Zijn volk (3) ontlopen. Dit is niets nieuws in de Schrift. Het huis van Israël werd voor dergelijke dingen gescheiden.

De drie aantrekkelijke pijlers van de bedelingenleer zijn als muziek voor dergelijke oren; zodanig dat de conflicterende Schriftgedeelten, die we net hebben bekeken, maar te graag worden genegeerd. Deze doctrine wordt bereikt door teksten uit de brieven van Paulus en de rest van de Schrift te plukken en tegelijkertijd de omringende context en wat de Schrift in het algemeen leert, te negeren. Petrus heeft ons daar duidelijk voor gewaarschuwd.

2 Petrus 3:16-17

Zoals ook in alle brieven, wanneer hij [Paulus] deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, **die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften**. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet, door **de dwaling van normloze [=wetteloze] mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid**.

Met andere woorden, het verdraaien van de brieven van Paulus leidt tot wetteloosheid! Dus **hoe wordt de gedachte dat de Kerk een nieuwe instelling is ondersteund?** Bij gebrek aan andere ondersteunende teksten wordt de fundamentele oorzaak van de fout gevonden in een slechte interpretatie van Mattheüs 16:18.

Mattheüs 16:18

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze **rots** zal Ik Mijn **gemeente** bouwen, en de poorten van de hel (Hades) zullen haar niet overweldigen.

We hebben hierboven al vastgesteld dat de Kerk van JHWH al bestaat vanaf het begin en dat "de Kerk" door God wordt aangeduid als Israël. **Wij moeten dan de volgende vraag stellen. Hoe kan Jesjoea een "nieuwe Kerk" bouwen zonder in conflict te komen met alles wat Hij en het Oude Testament ons al hebben geleerd?** De Schrift leert overal dat Israël "*herbouwd*" of "*hersteld*" zal worden. Steeds opnieuw wordt gesteld dat de scheiding in het Koninkrijk tussen het Huis van Israël en het Huis van Juda teniet zal worden gedaan. Lees bijvoorbeeld de Messiaanse profetie in Ezechiël 37. In feite verklaart Jesjoea dat Hij enkel kwam voor de verloren schapen van het huis van Israël (Mattheüs 15:24).

Het doel van het Nieuwe Verbond is om het Huis van Israël terug te brengen naar Gods Wet (Hebreeën 8:8-12; Jeremia 31:30-32) door deze Wet op hun hart te schrijven. De kern en het doel van de volledige Schrift is het onderwijs van het centrale thema van de wederopbouw en het herstel van geheel Israël (het Huis van Juda en het Huis van Israël), zodat zij een licht voor de volken kan zijn, als dé éne natie Israël. Dus kwam Jesjoea (Jezus) om te doen wat Hij en de Schrift zeggen, namelijk Israël te herstellen of te herbouwen. Of sprak Hij zichzelf tegen in Mattheüs 16:18 door te zeggen dat Hij een nieuwe Kerk aan het opbouwen was, en dat Hij op een later moment, tijdens de Grote Verdrukking, Israël wel eens zou gaan aanpakken?

Zijn wij geënt op Israël, of zijn we op een nieuwe boom geënt, die we Christendom noemen, en die zogezegd los staat van Israël? Als u deze vraag beantwoordt, dan kunt u ook de vorige vraag beantwoorden. Romeinen 11 en Efeze 2 zouden van dienst kunnen zijn voor iedereen die hiermee worstelt. Jesjoea zei nooit iets dat in strijd was met de Wet en met wat de Profeten voorzegt hadden. We moeten het erover eens zijn dat Zijn onderwijs in perfecte harmonie was met de zaken die al in de Wet en de Profeten zijn geopenbaard. Als het Gods bedoeling was om een nieuw lichaam van Zijn volk te maken en hen een ander stel regels te geven, dan zou Hij ergens in Zijn Woord hebben verteld dat dit stond te gebeuren.

Amos 3:7

Voorzeker, de Heere (JHWH) doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.

Dus voordat Jahweh iets doet, moet dat eerst door de Profeten worden aangekondigd. Dus als we veronderstellen dat God iets aan het doen is, dan mogen we hopen dat we iets dergelijks in de Profeten vinden, anders is er iets goed mis. Hier zien we dat Jahweh zegt dat Hij alleen dát doet waarvan Hij al heeft voorzegt dat Hij het zou gaan doen en nergens zegt Jahweh dat Hij de Wet van God zou veranderen of iets met een nieuwe groep mensen zou beginnen. Iets dergelijks vind je nergens in de Profeten. Dus hebben we een probleem. Misschien zijn het enkel door mensen verzonden doctrines die in strijd zijn met de Schrift, waardoor de schapen worden weggeleid van de Waarheid. In het licht van consistentie en samenhang van Bijbelse principes zou het logischer zijn om te proberen de uitspraken van Christus in het licht van de Wet en de Profeten te begrijpen.

In combinatie met het idee dat er al in de Wet en de Profeten en door Jesjoea wordt gesproken over de wederopbouw en het herstel van het Huis van Israël, maakt de Hebreeuwse taal gebruik van een woord dat soms wordt vertaald als "bouwen", maar wat ook weergegeven kan worden als "herbouwen", herstel. Dus toen Christus tot Petrus sprak, en Hij deed dat waarschijnlijk in het Hebreeuws, zou dit vertaald kunnen worden als, "*Ik zal mijn vergadering herbouwen...*", "*Ik zal Mijn kerk herbouwen...*", zonder dat we de onderliggende gedachte van de tekst moeten uittrekken. In feite heeft deze vertaling van de tekst zelf veel te zeggen, met name als we kijken naar de talrijke keren dat de Profeten spraken over het in ere herstellen van het Huis van Israël.

We gaan deze Bijbelteksten nu wat gedetailleerder bekijken. De profeet Amos spreekt van de wederopbouw van de vervallen hut van David.

Amos 9:9-11

Want, zie, Ik geef opdracht, en Ik zal **het huis van Israël onder alle volken schudden**, zoals met een zeef geschud wordt; geen steentje zal op de grond vallen. Door het zwaard zullen sterven alle zondaars van Mijn volk, die zeggen: Het kwaad zal niet naderen en ons niet tegemoet treden. **OP die dag zal Ik oprichten de vervallen hut van David.** Zijn scheuren zal ik dichtmaken, en aan wat van hem is afgebroken, zal Ik **oprichten**. Ik zal hem **opbouwen** als *in* de dagen van oude tijden af.

Hier wordt over het huis van Israël gezegd dat ze gedisciplineerd worden, en verspreid zijn onder de volken vanwege hun zonden, en, in dit verband vertelt God ons, door de profeet, dat Hij op zekere dag Davids gevallen hut (een verwijzing naar het huis van Israël) zal herstellen en het zal WEDER OPBOUWEN als in de dagen vanouds.

Het volk Israël is de enige eenheid waarvan de profeten vermelden dat God het zou herstellen en weder opbouwen. Er wordt geen enkele melding gemaakt van een ander bouwwerk dat God "in de laatste dagen" zou opbouwen behalve het huis van Israël.

Specifiek met betrekking tot de profetie van Amos, die we hierboven citeerden, dat Jakobus spreekt van het "bouwen" van de nieuwtestamentische vergadering (de kerk) en de toevoeging van de niet-Joden aan deze vergadering:

Handelingen 15:14-18, waarin Amos 9 wordt aangehaald:

Simeon heeft verteld hoe God voorheen naar de heidenen omgezien heeft om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen. En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat: Hierna zal Ik terugkeren en de vervallen hut van David weer opbouwen, en wat daarvan is afgebroken, weer opbouwen en Ik zal hem weer oprichten, opdat de mensen die overgebleven zijn, de Heere zouden zoeken, en alle heidenen over wie Mijn Naam uitgeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. Aan God zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.

De Heidenen worden hier gezien als geënt op het huis van Israël, wanneer de vervallen tent van David wordt herbouwd vanuit de ruïnes. De opstanding en Hemelvaart van Christus en de daaropvolgende uitstorting van de Heilige (apart gezette) Geest worden nadrukkelijk uitgelegd als een vervulling van de profetieën die het herstel van het huis van Israël beschrijven, NIET het bouwen van iets nieuws, GEEN nieuwe kerk. Petrus spreekt van de gebeurtenissen tijdens Sjavoe'ot (het Wekenfeest ofwel Pinksteren) als zijnde de vervulling van wat de profeten zeiden dat het huis van Israël in het laatste der dagen zou overkomen:

Handelingen 2:16-18

Maar dit is wat gesproken is door den profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.

Dit citaat van Petrus uit Joël 2 stopt hier. De profeet gaat verder door te zeggen

Joël 2:32 – 3:1

Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE roepen zal. Want zie, in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, ...

Dat gaat over het huis van Israël. Hier is het uitstorten op alle vlees verbonden met wat volgt - de terugkeer van de verstrooiden van het huis van Israël, terug naar Juda en Jeruzalem. Nogmaals, dit laat zien dat het zogenaamde "bouwen van de kerk" in werkelijkheid ging over het opnieuw vestigen en het herstel van het verbannen huis van Israël. Niet over een nieuwe kerk of een nieuw ding.

In Handelingen 3 zijn de gebeurtenissen die onmiddellijk volgden op Sjavoe'ot (dat "eerste" Pinksteren) opgeschreven. Hier spreekt Petrus over deze gebeurtenissen als de vervulling van de dingen die de profeten lang geleden schreven:

Handelingen 3: 18-26

Maar God heeft op die manier vervuld wat Hij bij monde van al Zijn profeten aangekondigd had, *namelijk* dat de Christus lijden zou. Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen. Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal zo zijn dat al wie niet geluisterd zal hebben naar deze Profeet, uit het volk uitgeroeid zal worden. En ook al de profeten vanaf Samuel en zovelen als er daarna gesproken hebben, hebben deze dagen aangekondigd. U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.

Allereerst beschrijft Petrus de gebeurtenissen van Sjavoe'ot (Pinksteren) als het begin van de vervulling van het herstel van het huis van Israël waarover door de profeten wordt gesproken. Deze gebeurtenissen waren voorlopers van het herstel van alle dingen (dat wil zeggen, het herstel van Davids gevallen tent - het huis van Israël). Tot nog toe klinkt het duidelijk niet als een "nieuwe Kerk", maar simpelweg als het begin van het herstel van het Huis van Israël tot het Huis van Juda (Joden) om weer één Koninkrijk te worden, dat niet langer verdeeld is, de twee die één worden. (Zie onze studies "[Wat is het Evangelie](#)" en "[De Verloren Schapen](#)").

De profeten verklaarden dat de Messias Israël zou herbouwen, niet dat Hij iets nieuws zou maken. Als Jesjoea zei dat Hij een nieuwe kerk ging bouwen, zou de uitleg daarvan dan niet in overeenstemming moeten zijn met de Profeten en wat de Messias volgens hen zou doen? Alles moet eerst in de Profeten worden geopenbaard, voordat de vader iets doet (Amos 3:7).

Vervolgens beschrijft Petrus de mensen in zijn toehoorders als "zonen van de profeten en van het verbond dat God maakte" met de vaders. Zeker voor diegenen die aandringen dat er "iets nieuws" is gemaakt (dat wil zeggen, "de Kerk") zouden zichzelf nooit beschrijven als "zonen van de profeten en van het verbond der vaders."

Toch is dat precies tegen wie Petrus spreekt. Hij spreekt tot "Israël", niet tot een vermeende "Nieuwtestamentische Kerk"! De profeten gehoorzaamden de Wet van Mozes! En de meesten leren dat zij niet in het "verbond van de vaders" zijn.

Daarom moet de reactie van Christus op de belijdenis van Petrus worden opgevat als een beschrijving van het werk van Jesjoea om het huis van Israël te herbouwen en te herstellen, zoals zo vele malen was voorspeld door de Profeten van weleer.

Binden en ontbinden

De volgende uitspraak van Jesjoea moet daarom worden begrepen vanuit de context waarin ze werd uitgesproken:

Mattheus 16:19

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

Er is weinig discussie over de kern van deze verklaring. De Messias spreekt over het geven van een bepaald gezag aan Petrus. "Binden en ontbinden" is een idioom in de Hebreeuwse taal voor het uitoefenen van autoriteit (verbieden en toestaan). Het debat over de interpretatie ervan is echter over de aard van deze autoriteit en de uitoefening van deze autoriteit. De Katholieke Kerk ziet deze autoriteit als hun recht om de Wet van God te wijzigen, de Wet af te schaffen, en nieuwe wetten te maken. En daarom moeten we ons afvragen, "*Is het mogelijk om de Wet van onze Schepper te veranderen of af te schaffen?*" Er is een groot aantal plaatsen in de Wet en de Profeten waarin uitdrukkelijk wordt verboden om de Wet van God te wijzigen of af te schaffen. De Heer zei hierover zelf het volgende tegen Mozes:

Deuteronomium 4:1-2

Nu dan, Israël, luister naar de verordeningen en de bepalingen die Ik u leer te doen; opdat u leeft en u het land dat de HEERE, de God van uw vaders, u geeft, binnengaat en in bezit neemt. U mag aan het woord dat ik u gebied, niet toevoegen en er ook niets van afdoen; opdat u de geboden van de HEERE, uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

En

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat Ik u gebied, moet u nauwkeurig in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er ook niets van afdoen.

Hoe voorzichtig zijn wij geweest? Is er iets toegevoegd of weggenomen van wat Mozes oorspronkelijk schreef?

In de Psalmen zegt David herhaaldelijk dat de Wet van God eeuwig is, altoos durend en nooit eindigend:

Psalm 119:89

Voor eeuwig, HEERE, staat Uw **Woord** vast in de hemel.

Psalm 119:142

Uw gerechtigheid is een gerechtigheid voor eeuwig en Uw **Wet** is **waarachtig**.

Psalm 119:152

Ik weet van Uw **getuigenissen** ja, U hebt ze voor eeuwig gegrondvest.

En Jesjoea zei zelf:

Mattheüs 5:17-19

Denk niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen (dat betekent volledig prediken, 'pleroe'). [*Zie onze studie 'vervullen of afgedaan'*] Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles (de Wet en de profeten) geschied is.

[Zie onze studie “Hemel en aarde en de Wet van God”] [Wie dan één van de geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.](#)

Jesjoea zei dat niet één van Gods geboden zou worden "afgeschaft," of "beëindigd", of op wat voor manier dan ook wordt gewijzigd, totdat de alle Wet en Profeten zijn vervuld, en de hemel en aarde voorbij zijn gegaan. De hemel en aarde gaan voorbij wanneer ze vernieuwd worden, de laatste profetische gebeurtenis die wordt voorspeld in de Schrift.

Jesaja 65:17

[Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet *meer* gedacht worden, ze zullen niet *meer* opkomen in het hart.](#)

Openbaring 21:1

[En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel, en de eerste aarde waren voorbijgegaan.](#)

Let op dat deze gebeurtenis duidelijk nog niet is gebeurd. Het voorbijgaan van de hemel en aarde is dezelfde gebeurtenis die Petrus noemt in 2 Petrus 3:10-13. **Jesjoea geeft aan dat de gehele Wet van God TEN MINSTE zal bestaan TOT de dag dat de Heer zegt:**

Openbaring 21:5-6

[En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Oméga, het Begin en het Einde.](#)

Het werk van Christus aan het kruis om onze redding te bewerken, is voltooid zoals in Johannes 19:30 staat, maar de Heer is nog niet klaar met wat er gezegd wordt in de gehele Wet en de Profeten, tot het moment dat Hij zegt; “Het is geschied” waarbij wordt bedoeld op de komst van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Niets kan toegevoegd of weggenomen worden van dat wat Mozes schreef als Wet van God, totdat de hemel en aarde zullen voorbijgaan, en dat is minstens 1000 jaar na de tweede komst van Jesjoea. Sommigen leren dat in Mattheüs 5:17 wordt verteld dat 'vervullen' "een einde maken aan" of "eindigen" betekent.

Daarvoor zijn twee redenen:

- 1) Om te voorkomen dat het duidelijke onderwijs van Jesjoea bekend wordt dat niet één van Gods geboden is afgeschaft, en
- 2) Om hun verkeerde interpretaties van de brieven Paulus te kunnen behouden.

De brieven waarvan Petrus zegt dat ze moeilijk te begrijpen zijn en kunnen leiden tot de fout van wetteloosheid.

Als deze interpretatie inderdaad waar is, dan zouden we dergelijk onderwijs moeten kunnen toepassen op de Schrift, want God is niet Iemand om verwarring te creëren. Wij hebben de opdracht om alle dingen te toetsen en alleen te behouden wat goed is (1 Tes. 5:20). Laten we onderzoeken of het onderwijs of de interpretatie dat “vervullen” "een eind maken aan" of "beëindigen" betekent waar is, of

dat "vervullen" simpelweg betekent dat we Gods wet "volledig maken door er de complete betekenis aan te geven", of "in volheid te prediken," met als bewijs dat Jesjoea er de juiste interpretatie aan gaf door Zijn wandel, en niet het Farizeese begrip van Gods Wet.

Kan "vervullen" in Mat 5:17 betekenen "een einde maken aan?"

Mattheüs 5:17

Denk niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen, om *die* (Wet) af te schaffen, maar om er (aan de Wet) een eind aan te maken.

"Vernietigen" en "een einde maken aan" genereren hetzelfde effect; en dit slaat duidelijk nergens op

Laten we het nog eens proberen in vers 18.

Mattheüs 5:18

Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles (Wet en Profeten) geschied is.

(Maar sommigen zeggen dat delen van de Wet zijn weggehaald voordat de gehele Wet en de Profeten zijn vervuld)

En dat slaat duidelijk ook nergens op. Laten we het nog eens proberen in vers 19.

Mattheüs 5:19

Wie dan één van deze geringste geboden afschaft (die Jesjoea zogezegd net heeft afgeschaft?) en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst (ondanks dat Jesjoea er net een einde aan gemaakt heeft?), die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.

Zie je dat ook dat nergens op slaat?

In het Grieks zijn er slechts twee mogelijke uitleggingen van "vervullen" in Mattheüs 5:17:

1) Jezus kwam om "de echte betekenis van Gods Wet te vervullen", of om echt "de Wet in volheid te verkondigen," om de problematische en onjuiste Farizeese interpretaties van Gods Wet op te lossen (en u kunt Mattheüs 23 en Markus 7 opzoeken voor meer context).

Dit zou veel logischer zijn, want juist dit is de reden en het doel van elke onderwijzing van Jesjoea wanneer Hij in de nabijheid van de Farizeeën was. Hij corrigeerde voortdurend hun begrip van de Wet. Jesjoea verlangde ernaar om ons te instrueren over de manier waarop God wil dat wij wandelen in Zijn Wet tegenover de manier waarop mensen willen dat we wandelen in Gods Wet. Jesjoea kwam om ons de volledige correcte uitleg te verkondigen van wat Mozes schreef, niet om het af te schaffen, maar om de verwarring te repareren die de Farizeeën hadden veroorzaakt met hun doctrines.

En dan de andere mogelijke uitleg van wat "vervullen" of "pleroe" zou kunnen betekenen in Mattheüs 5:17

2) Het kan "voltooien, afmaken, of een einde maken aan" betekenen. Het enige wat men hoeft te doen is die definitie invoegen in de context van de Schrift om te zien hoe een dergelijke uitlegging onlogisch en absurd is. Het werkt simpelweg niet. We hebben het net geprobeerd. Technisch gezien, en uitgaande van een letterlijke weergave van het Grieks, zijn beide interpretaties aanvaardbaar:

Hier laten we zien hoe Strongs verscheidene interpretaties van "pleroe" geeft.

Uit deze definitie blijkt dat "volledig verkondigen" een acceptabele definitie is van dit woord

G4137 pleroe play-ro'-o van G4134;

Volmaken, d.w.z. (letterlijk) volproppen (een net), hoger maken (een laagte), of (figuurlijk) te voorzien van (of drinken, verspreiden, beïnvloeden), voldoen aan, uitvoeren (een baan), afmaken (een tijdvak of taak), verifiëren (of samenvallen met een voorspelling), enz.: --bereiken, compleet(zijn), eindigen, verlopen (op)vullen, vervullen, vol (zijn maken) (komen), volledig verkondigen, perfect, leveren. (Strongs)

Hierdoor moeten we vaststellen welke definitie het beste in de context past en geen conflicten geeft. De enige interpretatie van "vervullen" in Mattheüs 5 die in de context past, en de genoemde absurditeiten in de tekst van onze test vermijdt, is te begrijpen dat Jesjoea Gods Wet volledig zal verkondigen. Jesjoea kwam om Gods Wet volledig te verkondigen en niet om het te vernietigen. We moeten zelfs de minste van de geboden leren en uitvoeren. Jesjoea kwam om in zijn onderwijs de Wet volledig te verkondigen in het voorbeeld van Zijn wandel. Hij leerde ons de volledige betekenis van de Wet van God. Past dat niet precies in de bediening van Jesjoea? Jesjoea onderwees, wandelde, beoefende, gehoorzaamde en leefde de Wet van Mozes. Wordt ons niet opgedragen om te wandelen zoals Jesjoea wandelde?

1 Johannes 2:6

[Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen, als Hij gewandeld heeft.](#)

Daarom, in het licht van de expliciete openbaring van de Schrift en de mondelinge bevestiging van onze Messias, kan de Wet van God niet worden gewijzigd, tenietgedaan of vervangen door een instelling van de mens. De Katholieke Kerk heeft geen toestemming om in de Schrift de Wet van onze Schepper te veranderen. Gods Wet is onveranderlijk. Of we het nu wel of niet willen toegeven, bijna elke Christelijke denominatie heeft zijn wortels in de Katholieke leer en de corruptie van Rome. Zit het verschil niet in het aantal stappen dat elke denominatie heeft gedaan, weg van Rome en terug naar de waarheid van Gods Woord, als ze dat al hebben gedaan? Hoe dichter men blijft bij wat Jesjoea onderwees en in praktijk bracht, des te dichter men is bij de waarheid, bij het Woord van God, zich conformerend aan hetzelfde voorbeeld. De meeste denominaties schaffen nog steeds sommige van Gods geboden af en vieren dagen en tradities van zonnegod aanbedding, met een eenvoudig Jezus-stempel erop om het oké en goed te maken in hun ogen.

Als we "willen strijden volgens het geloof dat eens werd gegeven aan alle heiligen", dan is geloven als en wandelen zoals Jesjoea, Paulus en de discipelen dit deden, en hoe zij onderwezen, een betere start dan te wandelen naar de leerstellingen van de Katholieke Kerk en de kerken die daaruit voortkomen. Dat is toch logisch? Doen wat Jesjoea geloofde en onderwees en niet wat de Katholieke Kerk veranderde. De Katholieke Kerk veranderde dingen zoals de Sjabbat van de Heer en de feestdagen op eigen houtje, en

op straffe van de dood, niet omdat de Schrift dat zegt, maar omdat zij Mattheüs 16 misbruikten om zichzelf autoriteit te verlenen om Gods Woord te veranderen. Ze geven dit openlijk toe en je kan dit verifiëren door hun gepubliceerde literatuur te lezen. Hoewel de leer van Rome opgelegd werd aan de wereld, hebben we nog steeds de waarheid van Gods woord, en hebben we geen excuus.

Mattheüs 16:19

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

Wat is dan deze autoriteit die aan Petrus is gegeven? Wat zijn de sleutels van de heerschappij van de hemel die Petrus ontvangen zou? De profeet Jesaja spreekt over deze sleutel, die verbonden is met de autoriteit om te binden en te ontbinden:

Jesaja 22:20-22

Op die dag zal het gebeuren, dat Ik Mijn dienaar, Eljakim, de zoon van Hilkía, zal roepen. Ik zal hem bekleden met uw gewaad, hem uw gordel ombinden, en uw heerschappij zal Ik in zijn hand leggen. Hij zal als een vader zijn voor de inwoners van Jeruzalem en voor het huis van Juda. En Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen. Als hij opendoet, zal niemand sluiten. Als hij sluit, zal niemand opendoen.

Hier was de "sleutel" die Eljakim zou ontvangen de autoriteit over het huis van David om te openen en te sluiten (of om te binden en te ontbinden). De belofte aan de gemeente van Philadelphia in het boek Openbaring verbindt deze sleutel van David ook met de bevoegdheid om te binden en te ontbinden

Openbaring 3:7

En schrijf aan de engel van de gemeente in Philadelphia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand opent:

Deze "sleutel" lijkt het recht te zijn om te heersen en te regeren over het huis van Israël. Volgens welke standaard moest het huis van Israël worden beheerd?

De Wet van Mozes was die standaard.

Deuteronomium 4:1

Nu dan, Israël, luister naar de verordeningen en de bepalingen die ik u leer te doen; opdat u leeft en u het land dat de HEERE (Jahweh), de God van uw vaders, u geeft, binnengaat en in bezit neemt.

Deuteronomium 6:1-2

Dit zijn dan de geboden, de verordeningen en de bepalingen die de HEERE (Jahweh), uw God, geboden heeft u te leren, om ze te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen, opdat u de HEERE (Jahweh), uw God, vreest door al Zijn verordeningen en Zijn geboden, die ik u gebied, in acht te nemen: u, uw kind, en uw kleinkind, alle dagen van uw leven; en opdat uw dagen verlengd worden.

Het volk Israël moest worden bestuurd overeenkomstig de wetten en de recht-uitspraken van Gods Wet. Alle geschillen moesten worden opgelost door de toepassing van de wetten en de recht-uitspraken. Eigenlijk is de Wet, of in het Hebreeuws, de Torah, Israëls erfenis:

Deuteronomium 33:4-5

[Mozes gebood ons de Wet, het erfelijk bezit van de gemeente van Jakob... -](#)

De instructie, wat Torah letterlijk betekent, bestond uit twee delen:

Deuteronomium 6:1

[Dit zijn dan de geboden, de verordeningen en de bepalingen die de HEERE \(Jahweh\), uw God, geboden heeft u te leren, om ze te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen....](#)

De "regels" (Hebreeuws, choekot) waren de fundamentele wetten of voorschriften. Deze voorschriften zijn basisrichtlijnen voor gedrag. Het breken van deze geboden resulteerde meestal in een ernstige straf. De "rechts-uitspraken" (Hebreeuws, Misjpatiem) waren de "beslissingen" of de juiste disciplinaire maatregelen in geval van een kleine misdaad. Het gebod van de teruggave van eigendom plus één vijfde van haar waarde als het onrecht dat aangedaan is, is daarvan een voorbeeld. De Misjpatiem waren de "beslissingen" die Israël moest nemen tegen iemand die schuldig werd gevonden van een misdaad tegen iemand anders. Laten we de instructie in Mattheüs 16:19 bekijken: [‘en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.](#)

De grammaticale constructie in de Griekse manuscripten is zeer belangrijk voor het begrip van de betekenis van deze instructie. "*zal in de hemelen gebonden zijn*" en "*zal in de hemelen ontbonden zijn*" is erg onhandig Nederlands. Het geeft echter nauwkeurig de omschrijvende toekomstige voltooide tijd aan. Het is gevormd door de toekomstige tijd van het werkwoord "zijn" te hechten aan het voltooide deelwoord van de actiewerkwoorden. Het betekent in wezen, "wanneer dit oordeel is 'gebonden', zal het al gebonden zijn in de hemel," en "wanneer het oordeel is 'te ontbinden' (losmaken), zal het al vrijgelaten zijn in de hemel." De actie, wanneer afgekondigd door de discipelen, zal op dat moment in tijd al zijn gedaan in de hemelen. Wat de Messias eigenlijk zei was het volgende: "het oordeel wat eigenlijk verleend wordt zal al verleend zijn." Waarom? Hoe zou dat logisch kunnen zijn? Het is omdat de Wet van de regering van de Messias de Wet van Mozes is. Eventuele besluiten die moeten worden gedaan in de gemeente van de Messias moeten gebeuren in overeenstemming met de recht-uitspraken (Misjpatiem).

Wanneer alle geschillen en meningsverschillen onder het volk van de Messias worden behandeld en vastgesteld volgens de uitspraken van de Wet, dan is het eenvoudig om in te zien hoe die beslissing al in de hemel is gemaakt. Het was al opgeschreven. Elke binding en ontbinding moet worden gedaan in overeenstemming met wat er al is besloten door God en staat geschreven in de Wet. Dus, wanneer de oudsten besluiten om te 'binden' in overeenstemming met het dictaat van de uitspraken van de Torah, dan heeft de hemel inderdaad al besloten in de zaak en heeft "gebonden." Wanneer de oudsten "ontbinden" volgens het dictaat van de uitspraken van de Wet, heeft de hemel al "ontbonden" omdat het besluit al genomen is door God, en is het geschreven in de Wet als een uitspraak. Er is geen nieuwe autoriteit die Petrus heeft gekregen. Evenmin is er een nieuwe autoriteit die de vergadering (de "Kerk") heeft gekregen. De autoriteit die de Messias heeft gegeven aan zijn discipelen en hun volgelingen is de autoriteit die ingekapseld is in de Torah.

Dit zijn de rechtvaardige uitspraken die de Almachtige heeft afgegeven voor de opbouw van en de leiding van de vergadering van de Messias. De sleutels van het regeren van de Messias zijn rechtmatig geplaatst in de handen van de discipelen van de Messias omdat de Wet hun eigendom is, en hun erfenis de Wet, de Torah is. De verklaring van Jesjoea aan Petrus is slechts een bevestiging van wat al is vastgesteld. De profeten verklaren dat de Messias de Wet aan de volken leert:

Jesaja 2:2-4

Het zal in het laatste der dagen geschieden,
dat de berg van het huis van de HEERE (Jahweh)
vast zal staan als de hoogste van de bergen,
en dat hij verheven zal worden boven de heuvels,
en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.
Vele volken zullen gaan en zeggen:
“Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (Jahweh),
naar het huis van de God van Jakob;
dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,
en zullen wij Zijn paden bewandelen.”
Want uit Sion zal de Wet (Torah) uitgaan,
en het woord van de HEERE (JAHWEH) uit Jeruzalem.
Hij zal oordelen tussen de heidenvolken
en veel volken vonnissen.
En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen,
en hun speren tot snoeimessen.
Geen volk zal tegen een *ander* volk het zwaard opheffen,
Oorlog *voeren* zullen zij niet meer leren.

De rechtsgeschillen en de afwikkeling van zaken tijdens de Messiaanse tijd zal gebeuren in overeenkomst met de morele instructies van de Wet. De Torah. De rechts-uitspraken (Misjpatiem) zijn die wetten die de uitspraken zijn tussen rechtspartijen. De profeet Micha zegt hetzelfde.

Micha 4:2-3

Vele heidenvolken zullen op weg gaan, en zeggen:
“Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE (JAHWEH),
naar het huis van de God van Jakob;
dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen,
en zullen wij Zijn paden bewandelen.”
Want uit Sion zal de Wet (Torah) uitgaan,
en het woord van de HEERE (JHWH) uit Jeruzalem.

Hij zal oordelen tussen vele volken
en machtige heidenvolken vonnissen, tot ver weg.
Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen
en hun speren tot snoeimessen;
Geen volk zal tegen een *ander* volk het zwaard opheffen.
Oorlog *voeren* zullen zij niet meer leren.

Het is algemeen bekend dat Messias zal heersen en regeren op de aarde tijdens het Messiaanse Rijk en de Wet, de Torah zal handhaven. Torah betekent simpelweg "Zijn instructies". Zijn discipelen zullen met Hem regeren. Dus, waarom zou het dan een verrassing zijn dat de discipelen van de Messias diezelfde wetten en vonnissen van de Torah zouden moeten gebruiken voor het leiden van het volk van de Messias in de huidige tijd?

De Conclusie

De Christelijke kerk heeft vele teksten verkeerd uitgelegd omdat zij de Wet, de Torah die in de Schrift staat, heeft genegeerd. De Wet is net zo min weggedaan als de hemel en de aarde zijn verdwenen. Er is net zoveel verschil tussen Israël en de kerk als dat er verschil is tussen één lichaam (dat betekent geen).

De Messias leerde zijn discipelen dat de Torah nog steeds geldig is en dat het wandelen in overeenstemming met de geboden van de Torah de juiste manier is om je geloof in Hem te uiten en om Hem lief te hebben. Jesjoea verklaarde door zijn leringen en levensstijl en door Zijn impliciete en expliciete dialoog, dat Hij de profeet was die komen moest – 'de' Messias van de profetie. Diegenen onder zijn discipelen die dit feit aangaande Zijn identiteit bekennen en belijden, krijgen de Torah als de juiste manier om Zijn vergadering te leiden, geschillen op te lossen en besluiten te nemen die van invloed zijn op het lichaam van de Messias. Het is logisch dat deze studie veel Bijbelse tegenstellingen die vanuit de bedelingenleer naar voren komen, boven tafel brengt. Er zijn veel problemen die voortkomen uit de bedelingenleer. We moeten oppassen niets toe te voegen of weg te nemen van Gods geboden, en we moeten zeker voorzichtig zijn om Paulus, en met name God, daarvan te beschuldigen.

Kortom, de bedelingenleer kan het beste worden samengevat als de theologische licentie, om dezelfde grove fouten te maken als de "bedeling" ervoor. Men beweert dat God is veranderd, en dat deze "meer aantrekkelijke" bedelingsdoctrine iets "nieuws" is voor een "nieuwe groep" met "nieuwe regels" en een "nieuw plan" door dezelfde (niet nieuwe) God in hetzelfde (niet nieuwe) Woord, geleerd aan Zijn zelfde (niet nieuwe) mensen (Israël).

De bedelingenleer is gewoon een mislukte poging om Gods volk te scheiden van het volledige Woord van God. Terwijl we in werkelijkheid moeten geloven en vertrouwen in, ons toelagen op, en in praktijk brengen van het volledige Woord van God omdat we moeten doen wat we geloven en moeten geloven wat we doen.

We hopen dat dit onderwijs je heeft gezegend; en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)